

36
İstanbul, 5 Kasım 1966

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
GENEL MERKEZİ
Ankara Caddesi no. 40,
İ s t a n b u l

T.İ.P.Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar'ın
30.10.1966 günü yapılmış olan Ankara İl
Kongresine gönderdiği mesaj aşağıdadır :

Partili kardeşlerim,

Büyük Kongremizin hazırlıkları beni Genel Merkez'de alakoyduğu için, Kongre'nize katılamıyorum. Bu mutlu ödev gününde aranızda bulunmak, Büyük Kongre arifesinde sizlerle konuşup dertleşmek, sizlere görüşlerimi açıklamak isterdim. Bu ödevi yerine getiremediğim için üzgünüm söylemek istediklerimi yazıyla anlatmaya çalışacağım.

Sevgili kardeşlerim,

millet olarak da, kişiler olarak da kurtuluşumuz sosyalizmdir. Bu çürümüş kapitalist düzen yerine sosyalist bir düzen kurulmadıkça, bu geri kalmışlık, bu fıkıralık, bu işsizlik, bu cehalet, bu perişanlık, bu yarınına güvenle bakmama devam edecektir. Bir avuç ağa ile kapkaççıya servet ve nüfuz sağlıyan bu sömürü düzeni, bu adaletsizlik, bu plansızlık, bu anarşi devam edecektir. Bütün bunları biliyoruz. Ve gene biliyoruz ki, sosyalizmi Anayasa'ya sahip çıkarak biz emekçi halk kütleleri, aşağıdan yukarı kendi ellerimizle kuracağız. Konuşmalarında bu noktaları açıklamış bulunuyorum. Ayrıca tepeden inme sosyalizmin bizi sonunda faşizme götüreceğini emekçi kütlelere piyon gözü ile bakan halktan kopmuş aydınların sosyalizmi asla kuramayacaklarını da anlatmaya çalıştım. Orta sınıfların hangi şartlar altında devrimci karakter kazanabileceklerini ; millî kurtuluş mücadelesinin sosyalizm için mücadeleden ayrılmıyacağına defalarca belirttim. Bugün Türk sosyalizminin başka bir ilkesi üzerinde durmak istiyorum: Bağımsızlık, Bağımsızlık Türk sosyalizminin vazgeçilmez bir unsurudur. İkinci millî kurtuluş mücadelemizin aynı zamanda sosyalizm için bir mücadele olması, bu iki mücadelenin aslında ayrılmaz bir bütün halinde bulunması, bağımsızlık ilkesinin anlamını genişletmekte, bu kavramın politik özü yanında ekonomik ve sosyal bir öz kazanmasına yol açmaktadır. Tüzüğümüzün 3. maddesinde millî bağımsızlığı herşeyin üstünde tuttuğumuz açık ve kesin olarak belirtilmiştir. Bunun Türkiye İşçi Partisi'nin savunduğu dış politikaya olduğu kadar ekonomik ve sosyal politikamıza da yön verdiği şüphesizdir. Millî bağımsızlığı böyle geniş ve sosyal hayatı tümüyle saran, etkileyen, şekillendiren bir kavram olarak anlamaya ve uygulamaya mecburuz. Anti-emperyalist mücadele sadece politik ve askeri alanda elde edilecek zaferle kazanılamaz. Emperyalizmin içimizdeki ekonomik, sosyal ve kültürel dayanaklarının da Yurt işlerini etkiliyemeyecek hale getirilmesi şarttır. Bunu başaramadığımız içindir ki, birincisini kazandıktan 45 yıl sonra

bir ikinci kurtuluş mücadelesi vermek durumunda düştüğümüzde bulunuyoruz. Gerçekten kurtuluş savaşı kazanıldıktan sonra halk kütlelerinin Yurt işlerine ağırlıklarını koymamış olmaları, yönetici kadroyu temelden yoksun ve yapı değişikliğine yol açacak köklü dönüşümlerden uzak bırakmıştır. Toprak reformu gibi ; dış ticaretin millileştirilmesi, bankacılık ve sigortacılık işlerinin özel teşebbüsün nüfuz sahası dışında bırakılması gibi ; özel teşebbüse dönük olmayan bir sanayileşme programının uygulanması gibi köklü dönüşümler başarılanmamıştır. Böylece emperyalizmin içimizde tabii müttefiki durumunda olan aracı sermayedarlar ve toprak ağaları girişmek fırsatını bulmuşlardır. Özel teşebbüse yardımcı devletçilik sistemini beslediği kirtasiyeciler burjuvazinin de yardımı ile, aracı sermayedarlarla toprak ağaları, Atatürk'ün ölümünden sonra, ikinci dünya savaşı sonunda meydana gelen şartlardan da yararlanarak, Türkiyeyi Amerikan Emperyalizminin nüfuz ve etkisi altına sokmuşlardır.

Yakın tarihimizin bu hazin gerçeklerinden iki noktada ders almamız gerekir. Birincisi : Sosyalist doğrultuda olmayan milli kurtuluş hareketleri, politik zafere ulaşırsalar da, sonunda başarısızlığa uğrarlar. İkincisi: Emekçi halk kütlelerinin örgütlü politik ağırlığından yoksun kalan aydınların yönetimi, bu aydınlar ne kadar iyi niyetli olsalar ve bir takım devrimleri candan özlemiş olsalar da Yurdun yeniden emperyalizmin yörüngesine girmekten alıkoyamaz, Milletlerarası tekellerle aracı ortaklarının Yurdun can damarlarını ele geçirmesine engel olamaz.

Bu satırların altına kuvvetle çizmek isterim. İkinci milli kurtuluş mücadelesi içinde bulunduğumuz şu günlerde yakın tarihimizin bu dersini unutmamak zorundayız. Milli cepheden devrimci kuvvetlerin işbirliğinden söz edilirken emekçi halk kütlelerinin aktif desteği sağlanmadan hiç bir başarı sağlanamayacağını iyice bilmeliyiz. Hele Milli Kurtuluş Mücadelesini, sosyalist özünden boşaltarak yürütmeğe kalkmanın; hele bunu sadece bir devrimci aydınlar kadrosu işi halinde görmenin ve ikinci Milli Kurtuluş mücadelesini, Amerikan Emperyalizmi ile ittifaka gitmiş olanların kanadı altında yürütmeğe kalkmanın, nasıl bir dalalet olacağını asla gözden kaçırmamalıyız.

İkinci Milli Kurtuluş mücadelemizin şanlı bayrağını Sosyalist Türkiye İşçi Partisi taşımaktadır. Tıpkı birincisi olduğu gibi zaferi gene emekçi halk kütleleri kazanacaktır. Fakat birincisinden farklı olarak bu kez zafer kesin olacaktır. Türkiye bir daha emperyalizmin nüfuzu altına girmeyecektir. Bir daha Türkiyede bir yabancı devletin bayrağı dalgalanmayacaktır: Ne Amerikan, ne Rus, ne Çin, ne de herhangi bir başka yabancı devlet bayrağı. Türkiyede ancak bizim bayrağımız ve üzerinde bir yabancı bayrağın gölgesi düşmeden ancak bizim şanlı Ay-Yıldızımız dalgalanacaktır. Türkiyede bir daha yabancı üsler kurulmayacaktır. Çünkü zaferden sonra da halkımız ağırlığını eksik etmeyecektir. Çünkü zaferden sonra Türkiye sosyalist olacaktır...

Türk sosyalizminin vaz geçilmez bir unsuru olan bağımsızlık ilkesi, Türkiye İşçi Partisinin başka sosyalist hareket ve kuruluşlar karşısındaki tutum ve davranışlarını da etkiler. Şüphesiz sosyalizm idealini bütün sömürülen, horlanan, ezilen insanlarla, halklarla paylaşıyoruz. Dünyanın sömürüden, savaştan, insanı insana kul eden, insanı küğülten işlerden ancak sosyalizmle kurtulacağına inanıyoruz. Millî Kurtuluş Savaşı veren halkları candan destekleriz; Sosyalizm için mücadele eden emekçileri nerede olurlarsa olsunlar derilerinin rengi, milliyetleri, din ve mezhepleri ne olursa olsun candan destekleriz.

Fakat Türkiyenin evlatları olarak Sosyalizmi önce Türk Sosyalizmi olarak düşünürüz. Türkiye'de sosyalizmi kendi gözümüzle kendi şartlarımız içinde kendi ellerimiz kendi kafalarımızla kuracağımıza inanıyoruz. Türkiye İşçi Partisinin temsil ettiği Türkiye Sosyalizmi bağımsız bir harekettir. Bağımsız bir hareket olarak kalacaktır.

Bu vesile ile Türkiye İşçi Partisinin yurdumuzdaki Sosyalist hareketler karşısındaki durumunu da kesinlikle belirtmek isterim. Bilindiği gibi Türkiye'de ilk sosyalist partisi 1910'da kurulmuştur. Şu halde bizde sosyalizmin politik bir hareket olarak 56 yıllık bir geçmişi vardır. Bu 56 yılda sosyalist adlı birçok parti kuruldu. Düünden bugüne uzanan ve bu yarım yüzyıllık dikenli yolda Türkiye İşçi Partisi son merhaleyi teşkil etmektedir. Bu bakımdan Türkiye İşçi Partisinin temsil ettiği sosyalizmi, 56 yıllık mazisi olan Türkiye Sosyalizm hareketinin, tarihi planda bir devamı saymak elbette doğrudur. Fakat bu tarihî teselsülü organik bir tesesül şeklinde değerlendirmek ve Türkiye İşçi Partisini Osmanlı Sosyalist Fırkasının ve daha sonraki Sosyalist kuruluşların devamı olarak görmek, herhalde yanlıştır. Türkiye İşçi Partisi yepyeni bir kuruluştur. Kuruluş şekli bakımından olsun, kurucularının şahısları bakımından olsun program ve tüzüğü bakımından olsun, eskiye bağlanması mümkün olmayan bir kuruluştur. Bizce eski sosyalist partiler hatta ve sevapları ile devirlerini kapamışlardır. Bunlar memleketimizin, bugüne göre çok değişik olan şartları içinde faaliyet göstermişlerdir. Başarıları da başarısızlıkları da artık maziye mal olmuştur.

Türkiye İşçi Partisini bir Sosyalist kuruluş olarak bu maziye organik bir şekilde bağlamaya çalışmak nasıl yersiz bir gayretse; Partimize artık maziye mal olmuş hareketlerin yeniden denenebileceği bir ortam saymak da boş bir hayaldir. Böyle bir hevese kapılanlar olursa, hevesleri kursaklarında kalacaktır. Dostun düşmanın bunu böyle bilmesini isteriz.

Sevgili kardeşlerim, Kongrenize başarılar dilerim. Bu kongrenin ayrı bir önemi vardır. Büyük Kongreye delege seçiyorsunuz. Türkiye İşçi Partisi Amerikan Emperyalizminin CL'nin ve bunlarla iş ve kader birliği kurmuş olanların bir numaralı hedefi haline gelmiştir. Amerikan emperyalizminin bir numaralı hedefi olmaktan ancak gurur duyarız. Ve bu durum bize ancak güç kazandırır. Fakat bunlarca Partimizi içten çökertmek için ötedenberi sarfedile gelen gayretlerin, büyük Kongre arifesinde artmış olduğu dikkatten kaçmamalıdır. Uyanık olalım. İyi niyetli görünen telkinlerin hangi doğrultuda geliştiğini ve nereye yöneldiğini iyice görelim. Yiğit olduğumuz kadar; akıllı ve tetbirli olmak zorundayız.

Türkiyede sosyalizmin kurulmasına hiçbir kimse engel olmayacaktır. Çünkü Tarihin akışını durdurmak ve hızla uyanan emekçi halkımızın in insanca yaşama isteklerine karşı koymak kimsenin gücünde değildir. Güzel günler yakındır. Hepinizin gözlerinden öperim.

Mehmet Ali Aybar